

Υστεροφημία και συνέχεια

Της **ΚΑΤΕΡΙΝΑΣ ΣΩΚΟΥ***

Οι **Ηνωμένες Πολιτείες** έχουν μπει σε αχαρτογράφητα νερά μετά την απόσυρση του προέδρου Τζο Μπάιντεν. Μόλις λίγες εβδομάδες πριν από το συνέδριο του κόμματος των Δημοκρατικών, είναι η πρώτη φορά που ένας πρόεδρος αποσύρεται από τη διεκδίκηση της προεδρίας τόσο αργά σε ένα εκλογικό έτος.

Η κύρια αβεβαιότητα, σχετικά με το ποιος θα είναι ο αντικαταστάτης του στη διεκδίκηση του κρίσιμου, φαίνεται ότι απαντήθηκε γρήγορα. Η απόφαση του Μπάιντεν να υποστηρίξει την αντιπρόεδρο Κάμαλα Χάρις, της έδωσε τη δυναμική που χρειαζόταν για να κερδίσει την υποστήριξη της πλειοψηφίας των εκλεκτόρων του κόμματος ενόψει του συνεδρίου, κάτι καθόλου εύκολο σε ένα κόμμα που τις τελευταίες εβδομάδες εμφανιζόταν διχασμένο. Με δεδομένη μάλιστα τη χαμηλή δημοφιλία της, αλλά και τα εσωτερικά πυρά που έχει δεχθεί μέχρι σήμερα για τις επιδόσεις της, η κινητοποίηση εκλεκτόρων αλλά και δωρητών υπέρ της ήταν εντυπωσιακά άμεση. Προκειμένου δε να απαντήσει στις φωνές που ζητούσαν ένα ανοιχτό συνέδριο, το οποίο θα έδινε τη δυνατότητα και σε άλλους να θέσουν υποψηφιότητα, η ίδια έσπευσε να δηλώσει ότι θέλει να κερδίσει την υποστήριξη του κόμματος και όχι απλώς να στεφθεί διάδοχος.

Βεβαίως, το βασικό ερώτημα είναι αν η Χάρις έχει τη δυνατότητα να νικήσει τον υποψήφιο των Ρεπουμπλικανών Ντόναλντ Τραμπ κι αυτό εξαρτάται από πολλούς παράγοντες. Οι πρώτες δημοσκοπήσεις τη δείχνουν σε στατιστική ισοπαλία με τον Τραμπ, αποτέλεσμα που τη φέρνει σε σαφώς καλύτερη

θέση από τον πρόεδρο Μπάιντεν, αλλά χωρίς ψευδαισθήσεις ότι θα είναι μια εύκολη μάχη, καθώς, όπως η Χάρις πιστώνεται τα θετικά της διακυβέρνησης Μπάιντεν, οι Ρεπουμπλικανοί θα της κρεώσουν ως αντιπρόεδρο την άνοδο του κόστους ζωής και τη μεταναστευτική πίεση στα σύνορα.

Σε κάθε περίπτωση, η αλλαγή του Δημοκρατικού υποψηφίου αναδιανέμει την εκλογική τράπουλα. Οι δημοσκοπήσεις των επόμενων εβδομάδων θα δείξουν τις τάσεις του εκλογικού σώματος, αλλά οι πρώτες ενδείξεις δείχνουν ότι η Χάρις θα κινητοποιήσει ομάδες ψηφοφόρων, όπως οι γυναίκες. Και καθώς οι εκλογές θα κριθούν σε λίγες πολιτείες που αμφιταλαντεύονται μεταξύ των δύο κομμάτων, ιδιαίτερη σημασία έχει και η επιλογή του αντιπρόεδρου, ώστε να της δώσει ψηφοφόρους στις κρίσιμες μεσοδυτικές πολιτείες.

Όσο για τον Μπάιντεν, η απόφασή του ήδη χαρακτηρίζεται ιστορική, καθώς πηγαινει ενάντια στο ένστικτο της παραμονής στην εξουσία. Παρά την αμερικανική πολιτική παράδοση που αξιολογεί ως αδύναμους τους προέδρους που δεν κατάφεραν να εκλεγούν για μια δεύτερη θητεία, ο πρόεδρος Μπάιντεν έχει να επιδείξει σημαντικό νομοθετικό έργο. Αν η απόφασή του οδηγήσει στην εκλογή της Κάμαλα Χάρις, μάλιστα, θα εδραιώσει ακόμη περισσότερο την υστεροφημία του, καθώς θα μπορεί να του πιστωθεί ότι ετοίμασε το έδαφος για την ανάδειξη στην εξουσία της πρώτης γυναίκας προέδρου στην Ιστορία των Ηνωμένων Πολιτειών.

* Η κ. Κατερίνα Σώκου είναι Nonresident Senior Fellow στο Atlantic Council και ερευνήτρια Εξωτερικού στο **ΕΛΙΑΜΕΠ**.